Nawiedzenie obrazu *Pana Jezusa Miłosiernego* w naszej parafii będzie miało miejsce w dniach 17 — 18 maja 2013r.

Módlmy się wspólnie o dobre przeżycie tego czasu, który ofiaruje nam Miłosierny Bóg.

Intencje Mszalne: 22 - 28 kwietnia 2013 r.

Poniedziałek 22 kwietnia	**7.00**	Za parafian
	18.00	Dziękczynna w 53 rocz. ślubu Urszuli i Józefa z prośbą o opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy i Boże błogosławieństwo
Wtorek 23 kwietnia	**7.00**	+ Jerzy Rusin (w dniu imienin)
	18.00	+ Wojciech Siwek
Środa 24 kwietnia	**7.00**	Za parafian
	18.00	Dziękczynna w 20 rocz. ślubu z prośbą przez wstawiennictwo Matki Bożej Nieustającej Pomocy o Boże błogosławieństwo
Czwartek 25 kwietnia	**7.00**	Za parafian
	18.00	++ Tadeusz, Waleria Ptak, Stanisław syn
Piątek 26 kwietnia	**7.00**	Za parafian
	18.00	Dziękczynna w 75 rocz. urodzin Józefa z prośbą o opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy i Boże błogosławieństwo
Sobota 27 kwietnia	**7.00**	Za parafian
	18.00	+ Wojciech Strzemecki (w dniu imienin)
V Niedziela Wielkanocna 28 kwietnia	**7.30**	++ Stanisław w 23 rocz. śm., Stanisława Belina w 17 rocz. śm.
	9.00	++ Eugenia, Mikołaj mąż, Czesław i Henryk synowie
	10.30	Dziękczynna w 35 rocz. ślubu Marii i Wacława z prośbą o łaskę zdrowia, opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy i Boże błogosławieństwo
	12.00	+ Katarzyna Maślanka w 20 rocz. śm.
	18.00	Dziękczynna w 45 rocz. ślubu z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy

Parafia Rzymskokatolicka *Matki Bożej Nieustającej Pomocy* w Krakowie Mydlnikach,
30 - 198 Kraków, ul. Hemara 1, tel. /12/ 626 04 53,
e-mail: mydlniki@diecezja.pl, www.mydlniki.diecezja.pl.,
Msze Św. w niedzielę: 7.30, 9.00, 10.30 (dla dzieci), 12.00, 18.00,
Msze Św. w dni powszednie: 7.00, 18.00
Kancelaria: codziennie po Mszy Św. z wyjątkiem niedziel.

MAGNIFICAT

Pismo Parafii M.B. Nieustającej Pomocy w Krakowie - Mydlnikach * nr 10 (281) * 21.04.2013 r.

IV NIEDZIELA WIELKANOCNA

PIERWSZE CZYTANIE z Dziejów Apostolskich

Oni zaś [Paweł i Barnaba] przeszli przez Perge, dotarli do Antiochii Pizydyjskiej, weszli w dzień sobotni do synagogi i usiedli. A po zakończeniu zebrania, wielu Żydów i pobożnych prozelitów towarzyszyło Pawłowi i Barnabie, którzy w rozmowie starali się zachęcić ich do wytrwania w łasce Boga. W następny szabat zebrało się niemal całe miasto, aby słuchać słowa Bożego. Gdy Żydzi zobaczyli tłumy, ogarnęła ich zazdrość, i bluźniąc sprzeciwiali się temu, co mówił Paweł. Wtedy Paweł i Barnaba powiedzieli odważnie: Należało głosić słowo Boże najpierw wam. Skoro jednak odrzucacie je i sami uznajecie się za niegodnych życia wiecznego, zwracamy się do pogan. Tak bowiem nakazał nam Pan: Ustanowiłem Cię światłością dla pogan, abyś był zbawieniem aż po krańce ziemi. Poganie słysząc to radowali się i wielbili słowo Pańskie, a wszyscy, przeznaczeni do życia wiecznego, uwierzyli. Słowo Pańskie rozszerzało się po całym kraju. Ale Żydzi podburzyli pobożne a wpływowe niewiasty i znaczniejszych obywateli, wzniecili prześladowanie Pawła i Barnaby i wyrzucili ich ze swoich granic. A oni otrząsnąwszy na nich pył z nóg, przyszli do Ikonium, a uczniów napełniało wesele i Duch Święty.

(Dz 13,14.43-52)

DRUGIE CZYTANIE z Apokalipsy św. Jana

Potem ujrzałem: a oto wielki tłum, którego nie mógł nikt policzyć, z każdego narodu i wszystkich pokoleń, ludów i języków, stojący przed tronem i przed Barankiem. Odziani są w białe szaty, a w ręku ich palmy. I powiedziałem do niego: Panie, ty wiesz. I rzekł do mnie: To ci, którzy przychodzą z wielkiego ucisku i opłukali swe szaty, i w krwi Baranka je wybielili. Dlatego są przed tronem Boga i w Jego świątyni cześć Mu oddają we dnie i w nocy. A Zasiadający na tronie rozciągnie namiot nad nimi. Nie będą już łaknąć ani nie będą już pragnąć, i nie porazi ich słońce ani żaden upał, bo paść ich będzie Baranek, który jest pośrodku tronu, i poprowadzi ich do źródeł wód życia: i każdą łzę otrze Bóg z ich oczu.

(Ap 7,9.14b-17)

EWANGELIA według św. Jana

Moje owce słuchają mego głosu, a Ja znam je. Idą one za Mną i Ja daję im życie wieczne. Nie zginą one na wieki i nikt nie wyrwie ich z mojej ręki. Ojciec mój, który Mi je dał, jest większy od wszystkich. I nikt nie może ich wyrwać z ręki mego Ojca. Ja i Ojciec jedno jesteśmy.

(J 10,27-30)

TYDZIEŃ MODLITW O POWOŁANIA KAPŁAŃSKIE I ZAKONNE

CZYM JEST POWOŁANIE I JAK JE ROZPOZNAĆ?

Pierwszym powołaniem człowieka, które jest punktem wyjścia dla wszystkich rodzajów powołań, jest powołanie do szczęścia. Pan Bóg pragnie, abyśmy przeżyli nasze życie w szczęściu, wewnętrznej wolności i miłości. Powołanie do szczęścia otrzymujemy w darze wbrew temu, że nasze ziemskie życie jest często naznaczone udręką, bólem, poniżeniem.

Bóg nie ma jednak upodobania w cierpieniu człowieka, ale w jego szczęśliwości i chwale. Chwała Syna Bożego jaśniejąca na Jego zmartwychwstałym obliczu, jest obietnicą tego, czym Ojciec niebieski pragnie obdarzyć każdego z nas. Nie można więc mówić o powołaniu do cierpienia, ale jedynie o powołaniu do chwały i szczęścia. Cierpienie i krzyż jest doświadczeniem przejściowym, miejscem oczyszczenia naszego ostatecznego powołania, którym jest wieczne szczęście. W wieczności Bóg otrze z naszych oczu wszelką łzę, a śmierci już odtąd nie będzie. Ani żałoby, ni krzyku, ni trudu już nie będzie, bo pierwsze rzeczy przeminęły (Ap 21,4).

POWOŁANIE DO MIŁOŚCI

Szczęście i dobro człowieka realizuje się przede wszystkim poprzez doświadczenie miłości, rozumianej w najgłębszym znaczeniu. Jezusowe przykazanie miłości: Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą. Drugie jest to: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego (Mk 12, 30-31) - jest więc fundamentem każdego ludzkiego powołania. Tam, gdzie nie ma miłości, nie ma prawdziwego powołania.

Powszechne powołanie do miłości Boga i człowieka posiada swoje wielorakie wcielenia w życiu poszczególnych osób (małżeństwo, kapłaństwo, życie zakonne, "samotność z wyboru"). Wierność miłości Boga jest jednak zawsze zasadniczym źródłem wierności w każdym rodzaju powołania. Doświadczenie pokazuje, iż niewierność w miłości Boga prowadzi w konsekwencji do niewierności w ludzkiej miłości i przyjaźni. Człowiek, który zdradza Boga czyni siebie niezdolnym do jakiejkolwiek miłości.

DWA ZASADNICZE RODZAJE POWOŁANIA CHRZEŚCIJAŃSKIEGO

"Małżeństwo i celibat są dwoma stanami życia autentycznie chrześcijańskiego. Obydwa są sposobami specjalnej realizacji powołania chrześcijańskiego" (Kongregacja ds. Wychowania Katolickiego, Wskazania wychowawcze dla formacji do celibatu kapłańskiego). Pierwszym naturalnym powołaniem każdego człowieka jest jednak powołanie do małżeństwa. Zostało ono wpisane w człowieka w chwili stworzenia: Po czym Bóg im (Adamowi i Ewie) błogosławił, mówiąc do nich: Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną (Rdz 1, 28).

Rezygnacja z powołania do miłości małżeńskiej i rodzicielskiej może być "usprawiedliwiona" jedynie wyborem większej i bardziej powszechnej miłości.

O ile bowiem miłość małżeńska i rodzicielska z konieczności zawęża się do małej wspólnoty rodzinnej, o tyle powołanie zakonne i kapłańskie, jak też powołanie do życia w samotności z wyboru, zawiera w sobie zaproszenie do głębszej miłości Boga i bardziej powszechnej miłości bliźniego.

POSTAWA ODPOWIEDZIALNOŚCI

Wcielenie w życie powołania do miłości wymaga postawy odpowiedzialności. "Nasze" życie nie należy tak naprawdę do nas. Jest nam powierzone przez Stwórcę jako dar, z którego będziemy rozliczani. Czego Pan Bóg pragnie od nas? Jakie są Jego zamiary wobec naszego życia? Do czego On sam nas zaprasza? Oto pytania, jakie stają przed każdym z nas.

W średniowiecznych bazylikach (np. w Torcello w Wenecji) nad drzwiami frontowymi umieszczano często scenę Sądu Ostatecznego, która miała przypominać wierzącym wychodzącym ze świątyni, iż za swoje życie będą odpowiadać przed Panem życia. To właśnie postawa odpowiedzialności daje nam odwagę i siłę do podjęcia wysiłku rozeznania powołania, pokonywania przeszkód, jakie napotykamy na tej drodze oraz przyjęcia wszystkich konsekwencji z nim związanych.

POWOŁANIE JEST PRZEDMIOTEM WIARY

Zarówno powszechne powołanie do miłości Boga i człowieka, jak też wcielone w konkret naszego życia powołanie do małżeństwa czy też celibatu (w różnych jego przejawach) objawia się poprzez głębokie osobiste pragnienie, które wzbudza w nas sam Bóg. Stąd też istotnym warunkiem doświadczenia powołania jest wiara człowieka w działanie Boga w jego duszy.

Pewność powołania jest zawsze pewnością wian. a nie pewnością psychologiczną czy też intelektualną, które można uzasadnić w ludzki sposób. Aby jednak powołanie nie było miejscem osobistych iluzji, musi być ono poddane pod rozeznanie wspólnoty Kościoła. Autentyzm powołania odczutywany bywa w dialogu powołanego ze wspólnotą Kościoła. Wszystko, co odnosi się do powołania, dokonuje się w klimacie wzajemnego zaufania pomiędzy powołanym a wspólnotą Kościoła.

WOLNOŚĆ WEWNĘTRZNA

Powołanie nie jest"predestynacją" (nieodwracalnym losem - przyp. red.), ale wolnym wyborem człowieka, przed którym stawia go sam Pan Bóg. Nie jesteśmy bowiem zaprogramowanymi przez Boga automatami, ale istotami obdarzonymi wolnością woli. To właśnie na niej oparte jest zaproszenie do poszukiwania, pod okiem Boga i wspólnie z Nim tego, czym winno być wypełnione nasze życie.

Co to jest powołanie? - bł. Gianna Beretta Molla

"Wszystkie rzeczy mają swój szczególny cel. Wszystkie rzeczy są posłuszne jednemu prawu. Wszystko rozwija się ku z góry ustalonemu celowi. Także dla każdego z nas Bóg wytyczył drogę, powołanie i podarował oprócz życia fizycznego, życie łaski. Przychodzi dzień kiedy zauważamy, że wokół nas są inne stworzenia i gdy zauważamy to poza sobą, nowe stworzenie rozwija się w nas. Jest święty i tragiczny moment przejścia z dzieciństwa do młodości. Stawiamy przed sobą problem naszej przyszłości. Nie mamy go rozwiązywać w wieku 15 lat, ale jest dobrze ukierunkować całe życie ku tej drodze, na którą Bóg nas wzywa. Od podążania za naszym powołaniem zależy nasze szczęście na ziemi i w wieczności".

"Co to jest powołanie? Jest darem Bożym, czyli pochodzi od Boga. Jeśli jest darem Bożym to powinniśmy się troszczyć, by rozpoznać wolę Bożą. Musimy wkroczyć na tę drogę: jeśli Bóg chce, nigdy nie wyważając drzwi, kiedy Bóg zechce, jak Bóg zechce".

"Każde powołanie jest powołaniem do macierzyństwa, fizycznego, duchowego, moralnego. Bóg złożył w nas instynkt życia. Kapłan jest ojcem, siostry zakonne są matkami, matkami dusz. Biada tym młodym ludziom, którzy nie przyjmują powołania do rodzicielstwa. Każdy musi przygotować się do własnego powołania: przygotować się aby być dawcą życia przez poświęcenie jakiego wymaga formacja intelektualna; wiedzieć, czym jest małżeństwo "sacramentum magnum"; poznać inne drogi; kształtować i poznawać własny charakter"

"Wszystkie drogi Pana są piękne, byle tylko prowadziły do takiego celu: zbawić naszą duszę i doprowadzić wiele innych dusz do nieba, aby oddać chwałę Bogu".

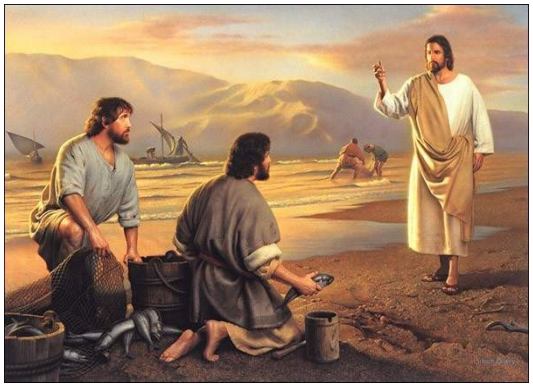

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE:

Dziś przypada wspomnienie św. Anzelma. W tym tygodniu: we wtorek Uroczystość św. Wojciecha Biskupa i Męczennika, głównego patrona Polski, w czwartek Święto św. Marka Ewangelisty.

We wtorek po wieczornej Mszy św. spotkanie biblijne z ks. Prof.. Romanem Bogaczem.

W środę po wieczornej Mszy św. godzinna adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy z możliwością skorzystania z sakramentu pokuty i pojednania.

W czwartek (wyjątkowo) po wieczornej Mszy św. spotkanie Akcji Katolickiej naszej parafii — serdecznie zapraszamy. Również w czwartek spotkanie kandydatów do sakramentu bierzmowania z klasy III gimnazjum. Spotkanie rozpoczyna się uczestnictwem we Mszy św. o godz. 18.00.

Bóg zapłać p. Ryszardowi Gawlikowi za poprawienie drogi i prace wokół kościoła.

Bóg zapłać za sprzątanie i udekorowanie kościoła rejonowi II ul. Balickiej, a do sprzątania w sobotę od godz. 9.00 zapraszamy rejon ul. Godlewskiego - Balickiej.

Wszystkim, którzy złożyli ofiary na witraże — serdeczne Bóg zapłać.